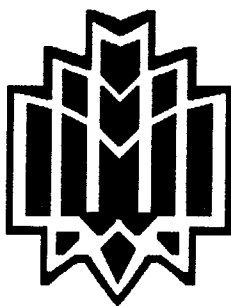

۱۳۸۰ / ۱۰ / ۱۱

مرکز اطلاعات مدرک علمی ایران
تهیه مدرک

دانشگاه تربیت معلم تهران
دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد 015389
ریاضی محض (آنالیز)

موضوع:

قابهای وایل - هایزنبرگ (گابور)

استاد راهنما:

دکتر امیر خسروی

مؤلف:

قاسم نریمانی

شهریور ۱۳۸۰

۳۵۱۹۷

دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

تاریخ

شماره

پوست

واحد

صورتجلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

جلسه دفاع از پایان نامه آقای قاسم نریمانی دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته ریاضی محض تحت عنوان:

قابهای وایل - هایزبرگ (قابهای گابور)

در روز چهارشنبه مورخه ۸۰/۶/۲۸ در دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر تشکیل گردید و نتیجه آزمون به شرح زیر تعیین می گردد. نمره این آزمون $(۱۸/۵)$ می باشد.

- ۱- عالی
- ۲- بسیار خوب
- ۳- خوب
- ۴- قابل قبول
- ۵- غیر قابل قبول

داور داخلی

داور خارجی

استاد راهنما

دکتر علیرضا مدقالچی

دکتر عبدالرسول پورعباس

دکتر امیر خسروی

اسماعیل بابلیان

رئیس دانشکده علوم ریاضی و

مهندسی کامپیوتر

۲۵۱۹۷

İthaf:

Hər nə dəyəri olmuş olsa

Ğözəl anama

Atamın ruhuna

və

Bütün yurd sevən vətəndaşlarıma

İthaf edirəm.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

اگر چه تبدیل فوریه در آنالیز به مدت بیش از یک قرن یکی از ابزارهای اساسی بوده و هنوز هم دارای اهمیت و کاربردهای فراوان است، دارای نقصان هایی برای آنالیز سیگنالها است. بدین ترتیب که تبدیل فوریه یک موج اطلاعات مربوط به زمان شروع و پایان سیگنال و نیز برخی از اطلاعات دیگر را مخفی می کند. چاره این مشکل استفاده از یک نمایش دیگر است که نسبت به زمان و فرکانس متمرکز شده است که این اطلاعات از نمایش مذکور قابل حصول باشد.

در سال ۱۹۴۶ د. گابور این خلاء را پر کرد و شیوه ای را پایه گذاری کرد که به وسیله آن می توان سیگنال را به سیگنالهای مقدماتی تجزیه کرد. با شیوه گابور بلافاصله یک دوره نو برای آنالیز طیفی مربوط به روشهای زمان-فرکانس شروع شد. امروزه، ایده های گابور در مرکز کاربردهای قابهای گابور (وایل-هایزنبرگ) قرار دارند. گابور به خاطر کارها و موفقیتاتش در این زمینه موفق به دریافت جایزه نوبل در سال ۱۹۷۱ شد.

قابها برای فضاهاى هیلبرت به طور صوری به وسیله دوفین و شیفر در سال ۱۹۵۲ برای مطالعه برخی مسایل جدی در زمینه آنالیز فوریه غیر هارمونیک تعریف شدند. اساساً دوفین و شیفر ایده اصلی گابور را برای پردازش سیگنالها به شکل مجرد در آوردند. با وجود این به نظر نمی رسد که ایده های دوفین و شیفر در خارج از زمینه سریهای فوریه غیر هارمونیک به کار گرفته شوند تا اینکه مقاله اساسی دایچیژ، گراسمان و میر در سال ۱۹۸۶ منتشر شد. بعد از انتشار این مقاله مهم، مقوله قابها به طور گسترده ای مورد بررسی قرار گرفت که حاصل آن تشکیل گروه های تحقیقاتی و انتشار مقالات فراوان در این زمینه و کاربردهای آن است.

ما در این پایان نامه بنا به اهمیت موضوع دو مورد از جدیدترین مقالات را مورد مطالعه قرار

داده ایم.

در فصل ۱، برخی از مفاهیم مقدماتی و پیش نیازها را آورده ایم و نیز نمادهای به کار رفته در پایان نامه را تثبیت کرده ایم.

در فصل ۲، در مورد قابها در فضاهای هیلبرت بحث کرده ایم. قابها در فضاهای هیلبرت مجموعه هایی از بردارهای غیر مستقل خطی هستند اما با وجود این با استفاده از این بردارها می توان هر بردار فضا را به راحتی و به شکل کاملاً صریحی نمایش داد.

در فضای $L^2(\mathbf{R})$ دو نوع مهم از قابها وجود دارند که عبارتند از قابهای موجکی و قابهای وایل-هایزنبرگ، که موضوع بحث این پایان نامه در مورد قابهای وایل-هایزنبرگ است.

در فصل ۳، در مورد قابهای وایل-هایزنبرگ در حالت کلی بحث کرده ایم. در این فصل دنبال جواب برای سؤال اصلی در مورد قابهای وایل-هایزنبرگ هستیم که این سؤال عبارت است از این که: به ازای کدام a, b و g هر تابع f را می توان با استفاده از ضربهای داخلی $\langle f, E_{mb}T_{na}g \rangle$ مشخص کرد که $f, g \in L^2(\mathbf{R}), m, n \in \mathbf{Z}, a, b \in \mathbf{R}$ و

$$T_{na}g(x) = g(x - na), \quad E_{mb}g(x) = e^{2\pi imbx}g(x)$$

در فصل ۴، شرایط کافی برای اینکه $(E_{mb}T_{na}g)_{m,n \in \mathbf{Z}}$ یک قاب برای $\overline{\text{span}}(E_{mb}T_{na}g)_{m,n \in \mathbf{Z}}$ باشد ارایه شده است که در حالت کلی $\overline{\text{span}}(E_{mb}T_{na}g)_{m,n \in \mathbf{Z}}$ یک زیر فضای $L^2(\mathbf{R})$ است. شرایط ارایه شده در این فصل برای اینکه $(E_{mb}T_{na}g)_{m,n \in \mathbf{Z}}$ یک قاب برای $L^2(\mathbf{R})$ باشد، تا اندازه قابل ملاحظه ای از شرایط ارایه شده در فصل قبل ضعیف تر است.

بالاخره در فصل ۵، قضایایی را در مورد رده بندی قابهای وایل-هایزنبرگ تنگ ارایه کرده ایم.

قدردانی

ابتدا خداوند متعال را شاکرم که توفیق داد تا از عهده کار این پایان نامه برآیم. سپس از خانواده ام تشکر می‌کنم که بدون یاری آنها انجام این مشکل امکان پذیر نبود. از استاد گرانقدر جناب آقای دکتر امیر خسروی (استاد راهنمای این پایان نامه) سپاسگزارم که در طول مدتی که من بر روی این پایان نامه کار می‌کردم مرا مورد لطف قرار دادند و در برخورد با انواع مشکلات مرا راهنمایی کردند. از استاد عزیز جناب آقای دکتر علیرضا مدقالچی که علاوه بر قبول زحمت داوری این پایان نامه، در طول دوره کارشناسی ارشد همواره مرا مرهون عنایات خود کرده‌اند و از نعمت مشورت با ایشان برخوردار بوده‌ام تشکر و قدر دانی می‌کنم. امیدوار و آرزومندم که در آینده هم بتوانم از محضر این اساتید استفاده کنم. از استاد گرامی جناب آقای دکتر عبدالرسول پورعباس که زحمت داوری این پایان نامه را متقبل شده‌اند سپاسگزارم. بدین وسیله فرصت را غنیمت شمرده از کمک‌ها و راهنمایی‌های ایشان در دوره کارشناسی قدر دانی می‌کنم. علاوه بر اینها افراد دیگری نیز در این کار سهیم هستند که قدردانی از آنها را وظیفه خود می‌دانم. از آقای مهندس هادی اصغر نژاد خوبی که همیشه از مصاحبت و مشورت ایشان در موضوع و کاربردها لذت برده‌ام نهایت تشکر را دارم. همچنین از خانم کارگر، مسئول کتابخانه دانشکده به خاطر کمک‌هایشان تشکر می‌کنم.

فهرست

تقدیم

مقدمه

فصل ۱: پیشیازها

۱	نماد گذاری و تعاریف
۳	دنباله ها در فضاهاى هیلبرت
۶	تبدیلات فوریه
۱۰	تبدیلات خطی
۱۴	تبدیل فوریه پنجره ای
۱۴	محدودیتهای آنالیز فوریه استاندارد
۱۶	گشایش پنجره ها
۱۸	فرمولهای گابور
۲۰	فضای مخلوط وینر

فصل ۲: قابها در فضاهاى هیلبرت

۲۴	مقدمه
۲۵	تعاریف و نتایج عمومی

فصل ۳: قابهای وایل-هایزبرگ

۳۶	مقدمه
۳۶	قابهای وایل-هایزبرگ
۳۷	وجود قابهای وایل-هایزبرگ
۴۱	اتحاد قاب وایل-هایزبرگ
۴۷	عملگر قاب وایل-هایزبرگ

فصل ۴: دنباله های قاب وایل-هایزنبرگ

مقدمه ۵۱

نتایج ۵۶

فصل ۵: رده بندی قابهای وایل-هایزنبرگ تنگ

مقدمه ۶۹

قضیه رده بندی ۷۱

توابعی که قابهای وایل-هایزنبرگ تنگ تولید می کنند ۷۸

قابهای شبه دوگان ۸۱

ضمائم

واژه نامه انگلیسی به فارسی ۸۶

واژه نامه فارسی به انگلیسی ۹۰

چکیده انگلیسی ۹۵

فصل یک

پیشیازها

نمادگذاری و تعاریف

مجموعه اعداد مختلط را با $\mathbf{C}$ و مجموعه اعداد حقیقی را با $\mathbf{R}$ نشان می دهیم و در صورتی که یک گزاره برای هر کدام از این مجموعه ها برقرار باشد از نماد Φ به جای آنها استفاده می کنیم. قدر مطلق عدد $\alpha \in \Phi$ را با $|\alpha|$ و مزدوج آن را با $\bar{\alpha}$ نمایش می دهیم. برای نشان دادن محور فرکانس از نماد $\hat{\mathbf{R}}$ استفاده می کنیم. مجموعه اعداد صحیح را با $\mathbf{Z}$ نشان می دهیم.

گروه چنبره $\mathbf{T}$ عبارت است از دایره یکه در $\mathbf{C}$. یعنی

$$\mathbf{T} = \{z \in \mathbf{C} : |z| = 1\}$$

ما $\mathbf{T}$ را با بازه $[0,1)$ با متناظر گرفتن عدد $t \in [0,1)$ با $e^{2\pi i t} \in \mathbf{T}$ یکی می گیریم.

برای دنباله ها و سری ها اگر حدود اندیس گذاری و جمع بندی مشخص نشده باشد، روی $\mathbf{Z}$ در نظر گرفته شده است. نیز اگر برای انتگرال ها حدود انتگرال گیری ذکر نشده باشد، روی $\mathbf{R}$ در نظر گرفته شده است.

در سرتاسر این پایان نامه تمامی انتگرال ها نسبت به اندازه لیگ می باشد. اندازه لیگ مجموعه E را با $\mu(E)$ نشان می دهیم. همه توابع روی $\mathbf{R}$ و یا روی زیر مجموعه ای از آن تعریف شده و مقادیر آنها در $\mathbf{C}$ است. مگر این که خلاف آن ذکر شود.

تعریف:

(۱) محمل تابع با مقادیر مختلط f ، که با نماد $\text{supp}(f)$ نشان داده می شود، به صورت زیر تعریف می شود

$$\text{supp } f = \overline{\{x \in \mathbf{R} : f(x) \neq 0\}}$$

(۲) سوپریموم اساسی تابع با مقادیر حقیقی f به صورت زیر تعریف می شود

$$\text{ess sup}_{x \in \mathbf{R}} f(x) = \inf\{\lambda \in \mathbf{R} : f(x) \leq \lambda \text{ a.e.}\}$$

و اینفیموم اساسی آن به صورت زیر تعریف می شود

$$\text{ess inf}_{x \in \mathbf{R}} f(x) = \sup\{\lambda \in \mathbf{R} : f(x) \geq \lambda \text{ a.e.}\}$$

(۳) تابع مشخصه مجموعه $E \subseteq \mathbf{R}$ عبارت است از

$$\chi_E(x) = \begin{cases} 1, & x \in E \\ 0, & x \notin E \end{cases}$$

(۴) دلتای کرونیگر عبارت است از

$$\delta_{xy} = \begin{cases} 1, & x = y \\ 0, & x \neq y \end{cases}$$

تعریف: به ازای $1 \leq p < \infty$ ، فضای لیگ $L^p(\mathbf{R})$ عبارت است از

$$L^p(\mathbf{R}) = \left\{ f : \|f\|_p = \left(\int |f(x)|^p d\mu \right)^{\frac{1}{p}} < \infty \right\}$$

و برای $p = \infty$

$$L^\infty(\mathbf{R}) = \{f : \|f\|_\infty = \text{ess sup}_{x \in \mathbf{R}} |f(x)| < \infty\}$$

می دانیم که به ازای $1 \leq p \leq \infty$ ، $L^p(\mathbf{R})$ یک فضای باناخ با نرم $\|\cdot\|_p$ و $L^2(\mathbf{R})$ یک فضای هیلبرت با ضرب داخلی

$$\langle f, g \rangle = \int f(x) \overline{g(x)} dx$$

می باشد. نامساوی کوشی-شوارتس بیان می کند که

$$|\langle f, g \rangle| \leq \|f\|_2 \|g\|_2.$$

دنباله ها در فضاهای هیلبرت

تعریف: فرض کنیم $\mathbf{H}$ یک فضای هیلبرت با ضرب داخلی $\langle \cdot, \cdot \rangle$ و نرم $\|\cdot\|$ باشد و (x_n) یک

دنباله از عناصر $\mathbf{H}$ باشد

(۱) می گوئیم (x_n) به $x \in \mathbf{H}$ همگرا است و می نویسیم $x_n \rightarrow x$ ، هرگاه

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|x_n - x\| = 0.$$

(۲) می نویسیم $\sum x_n = x$ و می گوئیم $\sum x_n$ به x همگرا است هرگاه $S_N \rightarrow x$ که

$$S_N = \sum_{-N}^N x_n$$

(۳) می گوئیم سری $\sum x_n$ به طور نامشروط همگرا است، هرگاه به ازای هر جایگشت σ از

اعداد صحیح سری $\sum x_{\sigma(n)}$ به یک عنصر از $\mathbf{H}$ همگرا باشد.

(۴) سری $\sum x_n$ را مطلقاً همگرا گوئیم هرگاه $\sum \|x_n\|$ همگرا باشد.

(۵) زیرفضای تولید شده به وسیله (x_n) عبارت است از مجموعه تمام ترکیب های خطی متناهی

از x_n ها. یعنی

$$\text{span}(x_n) = \left\{ \sum_{-N}^N c_n x_n : N > 0, c_n \in \mathbf{C} \right\}.$$

(۶) دنباله (x_n) متعامد است هرگاه به ازای هر $m, n \in \mathbf{Z}$ که $m \neq n$

$$\langle x_m, x_n \rangle = 0.$$

(۷) دنباله (x_n) متعامد یکه (یکامتعامد) است، هرگاه متعامد بوده و به ازای هر $n \in \mathbf{Z}$

$$\|x_n\| = 1.$$

(۸) دنباله های (x_n) و (y_n) را دو متعامد یکه می نامیم هرگاه به ازای هر $m, n \in \mathbf{Z}$

$$\langle x_m, y_n \rangle = \delta_{mn}.$$

(۹) دنباله (x_n) کامل است، هرگاه $\text{span}(x_n)$ در $\mathbf{H}$ چگال باشد، و یا به طور معادل هرگاه

$$(x_n)^\perp = \{x \in \mathbf{H} : \langle x, x_n \rangle = 0, n \in \mathbf{Z}\} = \{0\}.$$

۱-۱. قضیه: برای دنباله متعامد یکه (e_n) در فضای هینبرت $\mathbf{H}$ ، احکام زیر معادل هستند:

(۱) (e_n) کامل است.

(۲) به ازای هر $x \in \mathbf{H}$

$$\sum |\langle x, e_n \rangle|^2 = \|x\|^2.$$

(۳) به ازای هر $x \in \mathbf{H}$

$$x = \sum \langle x, e_n \rangle e_n.$$

برهان: رجوع کنید به [۲۵].

///

تعریف: یک دنباله متعامد یکه که در یکی از شرط های معادل قضیه فوق صدق کند، یک پایه

متعامد یکه نامیده می شود.

از حکم (۳) قضیه فوق نتیجه می شود که ضرایب $\langle x, e_n \rangle$ منحصر به فرد هستند، یعنی هیچ

$$x \in \mathbf{H} \text{ را نمی توان به صورت دیگری به شکل } x = \sum c_n x_n \text{ نوشت.}$$

تعریف: دنباله (x_n) را در فضای هیلبرت $\mathbf{H}$ یک پایه ریتس می نامیم هرگاه

$$\overline{\text{span}(x_n)} = \mathbf{H}$$

و

$$\forall (c_i)_{i \in I} \in l^2(I), \exists A, B > 0: A \sum |c_i|^2 \leq \left\| \sum c_i x_i \right\|^2 \leq B \sum |c_i|^2$$

در صورتی که (x_n) یک پایه ریتس برای $\overline{\text{span}(x_n)}$ باشد، آن را یک دنباله ریتس می نامیم.

تعریف: دو پایه (x_n) و (y_n) را در فضای هیلبرت $\mathbf{H}$ معادل می نامیم، هرگاه هر دو همگرا و یا هر دو واگرا باشند.

۲-۱. قضیه: دو دنباله (x_n) و (y_n) در فضای هیلبرت $\mathbf{H}$ معادل هستند اگر فقط اگر یک عملگر

وارون پذیر کراندار $T: \mathbf{H} \rightarrow \mathbf{H}$ موجود باشد به طوری که به ازای هر n داشته باشیم:

$$Tx_n = y_n.$$

برهان: رجوع کنید به (قضیه ۷، بخش ۱ در [۲۶]).

///

۳-۱. قضیه: فرض کنید $\mathbf{H}$ یک فضای هیلبرت باشد. در این صورت گزاره های زیر معادل هستند:

(۱) دنباله (x_n) یک پایه ریتس برای $\mathbf{H}$ است.

(۲) یک دنباله متعامد یکه در $\mathbf{H}$ موجود است که با (x_n) معادل است.

(۳) دنباله (x_n) در $\mathbf{H}$ کامل است و ماتریس گرام

$$((x_i, x_j))_{i, j \in \mathbb{Z}}$$

یک عملگر وارون پذیر کراندار روی $\mathbf{H}$ تولید می کند.

برهان: رجوع کنید به (قضیه ۹، بخش ۱ در [۲۶]).

///

تبدیلات فوریه

در این زیر بخش خواص تبدیل فوریه توابع تعریف شده روی $\mathbf{R}$ را یاد آوری می کنیم.

تعریف (تبدیل فوریه روی $L^1(\mathbf{R})$): هرگاه $f \in L^1(\mathbf{R})$ می نویسیم

$$f^\wedge(\xi) = \int_{\mathbf{R}} e^{-2\pi i \xi x} f(x) dx$$

$$f^\vee(\xi) = \int_{\mathbf{R}} e^{2\pi i \xi x} f(x) dx$$

بنا به تعریف $f^\wedge$ را تبدیل فوریه تابع f و $f^\vee$ را وارون تبدیل فوریه f می نامیم. این انتگرال ها، فقط و فقط وقتی معنی دار هستند که $f \in L^1(\mathbf{R})$ ، زیرا $|e^{\pm 2\pi i \xi x}| = 1$. قضیه ارزشمند زیر رفتار عمومی $f^\wedge$ را توصیف می کند:

۱-۴. قضیه: اگر $f \in L^1(\mathbf{R})$ ، آنگاه $f^\wedge$ در شرایط زیر صدق می کند:

(۱) $f^\wedge$ روی $\mathbf{R}$ پیوسته و کراندار است.

(۲) تبدیل فوریه عملگری خطی و پیوسته از $L^1(\mathbf{R})$ به $L^\infty(\mathbf{R})$ است و

$$\|f^\wedge\|_\infty \leq \|f\|_1.$$

(۳) داریم

$$\lim_{|\xi| \rightarrow +\infty} |f^\wedge(\xi)| = 0$$

برهان: رجوع کنید به (قضیه ۱۷-۱-۳ در [۱۴]).

///

۱-۵. گزاره: فرض کنید $f, g \in L^1(\mathbf{R})$. در این صورت $f \cdot g^\wedge$ و $f^\wedge \cdot g$ در $L^1(\mathbf{R})$ هستند و

$$\int f(x) g^\wedge(x) dx = \int f^\wedge(x) g(x) dx.$$

برهان: رجوع کنید به (قضیه ۱۷-۱-۴ در [۱۴]).

///

تبصره: وارون تبدیل فوریه در خاصیت های قضیه و گزاره فوق صدق می کند.

تعریف می کنیم

$$f_{\sigma}(x) = f(-x)$$

$$(T_a f)(x) = f(x-a)$$

$$(E_b f)(x) = e^{2\pi i b x} f(x) \quad \text{و}$$

با این تعاریف گزاره زیر را داریم:

۶-۱. گزاره: برای $f \in L^1(\mathbf{R})$ روابط زیر برقرار است:

$$\overline{f^{\wedge}(x)} = (\overline{f})^{\vee}(x) \quad (۱)$$

$$(f^{\wedge})_{\sigma} = f^{\vee} = (f_{\sigma})^{\wedge} \quad (۲)$$

$$(T_a f)^{\wedge} = E_{-a} f^{\wedge} \quad (۳)$$

$$(T_a f^{\wedge})(\xi) = (E_a f)^{\wedge}(\xi) \quad (۴)$$

$$(E_a f)^{\wedge} = T_a f^{\wedge} \quad (۵)$$

(۶) اگر $g(x) = f(\lambda x)$ ، $(\lambda \neq 0)$ ، آنگاه

$$g^{\wedge}(\xi) = \frac{1}{|\lambda|} f^{\wedge}\left(\frac{\xi}{\lambda}\right).$$

برهان: رجوع کنید به (۱۷-۲-۴ و ۱۷-۲-۳ در [۱۴]).

///

تعریف (فضای $(S(\mathbf{R}))$): گوییم تابع $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$ سریعاً نزولی است. هرگاه به ازای هر $p \in \mathbf{N}$

داشته باشیم

$$\lim_{|x| \rightarrow \infty} |x^p f(x)| = 0 .$$